

1978

Ad I Lansink

Op de Olifant, Prinsenwagen nummer 49

Olifant met nummer 49

Onbetwist hoogtepunt: de optocht door sneeuw, enthousiasme en omvang. Bovendien kwam Brandpunt mijn dubbelrol van prins en kamerlid vastleggen. De dag begon om half twaalf bij Kota Radja met een lunch van de Zwanenvonken. Willibrord Frequin kreeg tips van Theo Draat en Jan van Lier. Om half twee op naar Terminus, waar in de warme gelagkamer de Heivosjes al oefenden. Even voor tweeën houdt het op met sneeuwen. Hoogste tijd dus om de Olifant met nummer 49 te beklimmen met koffie, broodjes, cognac en serpentine. Klokslag twee uur zet de stoet zich in beweging. Het kabinet zwaait naar de nummers 1 tot en met 48. Jeugdige carnavalisten veroveren het achterplatform van de prinsenwagen. Achter de prinsengarde, die kijkers blijft verrassen, mogen we eindelijk vertrekken. De optocht wordt bekeken en meegevierd. Boeren en boerinnen zwaaien en zingen, Knotsenburgers roepen, Nijmegenaren kijken lachend toe. De optocht is een geweldige belevenis. De koude verdwijnt vanzelf om niet meer terug te komen. Met pages Annemarie en Margot kom ik handen en ogen tekort, en stemgeluid ook. Opstoppen worden in dank aanvaard. De mensen op balkons en achter ramen horen er helemaal bij. De Olifant heeft zijn voordelen. Serpentine verdwijnt in de massa en komen uitgerold terug. Uit de ramen worden zakken met papiersnippers leeggegooid. Doddendaal, Plein 1944, Augustijnenstraat, Grote Markt: een prima sfeer, nog versterkt bij de kroegen. Dan het Stadhuis, met het defilé voor Locoburgemeester Jan Massink en andere opperwezens. De laatste serpenterollen zijn voor de bo-bo's, die zich niet geraakt voelen door de feestelijke projectielen. De optocht trekt verder, door de brede Burchtstraat, de overvolle Hertogstraat, de kalme Van Broeckhuysenstraat, de enthousiaste Van Welderenstraat, de geweldige Molenstraat. Aan de kroegen ken je de straten. Op Plein 1944 zie ik dweilorkesten voor en achter de prinsenwagen. De Hostent draait door. De Ridder van Knotsenburg kijkt neer op zijn feestende onderdanen. Dan de laatste loodjes door Bloemerstraat, Smetiusstraat en In de Betouwstraat naar het Keizer Karelplein, waar de optocht vanzelf oplost. Het Kolpinghuis vangt met De Vereniging de mensen op. Ik heb dorst. Maar eerst moet ik nog vanaf de

olifant met jeugdprins Marc afscheid nemen van de nummers 50 tot en met 88. Charles Schwieterk klimt met zijn cameraman op de prinsenwagen voor een chaotisch interview: woorden, impressies, muziek. En opnieuw, zingen, zwaaien, zwieren tot nummer 88 voorbij rijdt: het einde van een onvergetelijke optocht.

De Gemeenteraadsverkiezingen leveren een overwinning op voor het CDA. Jan Massink, PvdA lijsttrekker zegt na afloop: je kunt beter Prins Carnaval zijn dan locoburgemeester. Aan zijn tussenbewind komt een einde wanneer het kabinet van Agt I Frans Hermsen benoemt tot opvolger van Theo de Graaf.

Twee prinsen op Boerenbruiloft

kopte De Gelderlander op Aswoensdag. Dat klopte, want terwijl Frans I (Veugelers) op het podium van de Hostent het Boerenbruiloftspaar bezig hield, meldde ik me schoorvoetend bij de ingang van de tent. Wat was het geval? Toen ik 's ochtends op de Limos de erwtensoep proefde, belde Cor Kleisterlee, CDA-fractiesecretaris met de boodschap, dat ik naar den Haag moest komen vanwege een hoofdelijke stemming. Ik vroeg hem mij tijdig terug te bellen, wanneer het echt nodig was. Een koffiepauze met mijn kabinet werd mij gegund. Om half een kwam het bericht, dat ik toch moest komen. Frans I verving mij, terwijl ik naar de Tweede Kamer scheurde. De bodes begroetten mij met een welgemeend alaf. Hees bracht ik mijn stem uit. Bij de telling bleek dat ik in Nijmegen had kunnen blijven. Het verschil was vier stemmen. Cor schudde mijn hand en zei: ga maar gauw terug naar Nijmegen. Dat deed ik. Achterin de Hostent hoorde ik roepen: omkleden. Het prinsenpak lag klaar in de bus, het witte goed had ik nog aan. Een dweilorkest haalde mij in alsof er niets was gebeurd.

Gerard I van De Keulse Pot benoemt Ad I tot 'Grootste Veurdweiler 2006'

Is er nog leven na het prinschap?

Uiteraard: de politiek riep, in Nijmegen en den Haag. Maar ook Knotsenburg, vooral toen de ex-prinsen besloten om een convent te vormen. Toen 'bijeenoepster' Jan van Wichen zijn functie om persoonlijke redenen moest neerleggen, nam ik zijn rol over. Het Bulletin van de exen werd Schaaralaf. Tot verrassing van de buitenwereld rolden ook schlagers uit de tekstverwerker, plus de geschiedenis van het Nijmeegs carnaval. De Keulse Pot vond het een onderscheiding waard.

Na de klauterpartij is het goed toeven op de Grote Markt. Borden verhangen blijkt minder gevaarlijk.

S.K.M.K.

Mijn feitelijke prins zijn duurde slechts 745 volle uren. Toch bewaar ik fijne en mooie herinneringen aan de voorbereiding, de proclamatie, de nachtelijke receptie, talloze bezoeken, een bijna ontvoering, bier op de Blauwe Steen, de ontvangst op het Stadhuis, de Kraaienmars in de Hostent, en aan mijn kabinet: de 'ongebonden' pages Margot van de Meer en Annemarie Mey, de adjudanten Huub Schuurmans en Wil Tunnesen, een ware Heikneuter, en natuurlijk chef protocol Ton van de Laar. Inderdaad: S.K.M.K.: Samen Knots Maar Krachtig.

De ene ladder en de andere

Net geen top: het Nederlands hockeyteam verliest in Argentinië de WK-finalewedstrijd van Pakistan met 3-2, en het Nederlands voetbalelftal de slag om de eerste plaats van gastland Argentinië met 3-1. Paus Paulus VI overlijdt op 6 augustus 1978. In oktober wordt hij opgevolgd door Johannes Paulus II.